

FÖR ANKAR I STORMIGT MAHON

Vår första etapp, efter ett avbrott i Sverige under sommaren 2025, går från franska sydkusten till Menorca. Text & foto: Malin Häll



OMRÅDET ÄR OFTA blåsig, med många kulingdagar varje år. Efter-som vi varit på land ett tag blir alla lite sjösjuka under den första överfarten.

Erik mår som vanligt sämst och kräks. Men väl framme känns Menorca mysigt och en relativt bra ö för båtliv med skyddade vikar.

Vi ser att ett oväder är på ingång så vi letar oss till Mahon. Där finns en skyddad men ganska trång ankarvik. När vi seglar in mot Mahon så möter vi en eskader av ståtliga gamla segeljakter på vägen in i farleden och de verkar vara på väg rakt ut i åskstormen som är på väg in. Vi hinner just kasta ankar innan det blir nattsvart på himlen och ovädret drar igång.

"Vi har aldrig sett så många båtar dragga samtidigt, totalkaos."

Vi har aldrig sett så många båtar dragga samtidigt, det blir totalkaos i den trånga viken och efteråt är det knappt hälften av båtarna kvar på sin ursprungliga plats. Vi förundras över nonchalansen att inte kontrollera att ankaret sitter fast, vilket är skrämmande när man ser konsekvenserna.

Eskadern som vi mötte när vi seglade mot Mahon träffade vi på igen senare, då hade ett av skeppen fått mastbrott. Så det var ganska kraftig vind som kom in.

FRÅN MENORCA SEGLAR vi vidare mot Ibiza. Sjösjukan slår till igen med vågor på 2-3 meter från olika håll gör att båten rullar kraftigt. Jag drabbas av plötslig längtan efter

landlivet, börjar kolla på hus och känner att ska det vara så här så vet jag inte om jag vill mer. Niklas påminner mig om att öppna världshav ofta har andra typer av vågor som är mer långa och inte så korta och krabba.

Ibiza gjorde inget vidare intryck på oss, det var svårt att hitta vikar utan rull och full partaj. Det rimmande inte bra efter den sjösjukan vi varit med om på seglingen hit. Vi behövde vila och återhämtning och det fick vi inte här. Så vi seglade snabbt vidare, så fort vädret tillät, mot spanska fastlandet.

VI SEGLADE GANSKA omgående till Almerimar och tillbringade några veckor där. I Gibraltarsundet blåser det ofta västliga hårda vindar så det gäller att segla västerut när man har möjlighet, de få gångerna det blåser ostligt.



Ovädret i Mahon var inte att leka med.



Gibraltar i härlig solnedgång.

Vi seglar sedan vidare mot Gibraltar där vi tittar på aporna och Oscar upplever närkontakt av första graden. En ganska stor apa hoppar från ett staket och upp på honom. När vi känner oss nöjda med turistandet i Gibraltar och har provianterat för ett tag så börjar vi kika på väderfönster för nästa etapp mot Kanarieöarna.

DET ÄR INTE helt enkelt att välja ett bra väderfönster, det är mycket att ta hänsyn till. Vind, vågor, ström, tidvatten, trafiksepareringszoner och späckhuggare.

I kommande nummer av Båtliv får ni fortsätta följa med oss när vi seglar västerut över Atlanten och hur vi förbereder oss på eventuella möten med späckhuggare. ☺

Malin med en apselfie.



Erik styr båten säkert när han inte är sjösjuk.

Vill du följa fler av familjen Hålls äventyr till havs? De delar bilder, filmer och berättelser från livet ombord: Youtube: **@sowhyknot**, Instagram: **@so_why_knot**, Facebook: **So Why Knot**